

FRA SORRENTO.

Sang - Cyklus af Erik Bøgh.

(1878. Kasino.)

Allegretto.

Neapolitansk Melodi.

I.

1. I Gol - fens gyld - ne
 2. Da to - ner Man - do -
 3. Ak vid - ste man der -

Bøl - ger den træ - te Sol sig døl - ger og spre - der fjærn og
 li - nen, da bul - drer Tam - bu - ri - nen, da glø - der hvert et
 hjem - me, hvad Sy - den har i Gæm - me, at hvert et Aan - de -

nær sit sid - ste Ro - sen - skær. Alt ven - ten - de der -
 Bryst i vild bak - kan - tisk Lyst, da hvirv - ler Ta - ran -
 drag er her en Gæ - des - dag, Al - ver - den vil - de

op - - pe bag Bjer - gets rö - de top - pe staar Nat - tens Lam - pe
tel - - len, og mens i Maan - skins - kvæl - den den snor sin Trol - doms
lan - - de paa dis - se Blom - ster - stran - de, og dröm - me Li - vet

poco rit. tændt: den skön - ne Dag er endt! Saa snart dens Lys bort -
ring, Alt straa - ler rundt om kring. En Him - mel fuld af
hen og dö og gaa i - gen. Ej no - gen Magt mig

a tempo.

vi - ger, Sor - ren - tos bru - ne Pi - ger til Stæv - ne hid sig sne - ger, da
Stjer - ner, en Vrim - mel hul - de Tær - ner, et Hav af Guld - fa - ler - ner, en
fri - - er fra dis - se Tryl - le - ri - er, Sor - ren - to, dig jeg vi - er min

blir her Sang og Klang. Ja ja ja ja ja ja ja ja da blir her Sang og
Luft af Duft og Sang. Ja ja ja ja ja ja ja ja en Luft af Duft og
sid - ste Sang en gang. Ja ja ja ja ja ja ja ja min sid - ste Sang en

Klang. ja ja ja ja ja ja ja ja da blir her Sang og Klang.
Sang, ja ja ja ja ja ja ja ja en Luft af Duft og Sang.
gang, ja ja ja ja ja ja ja ja min sid - ste Sang en - gang.

Allegretto.

E. Martelli.

II. *p dolce.*

1. Ak, var jeg Kon-ge blot, og hav-de Land og Ri-ge, Saa
2. Ja gid jeg ba-re var en rig og fin Sig-no-re Med

vød jeg hvil-ken Pi-ge, jeg byg-ge-de et Slot! Naar Cec-ca saa mig gaa med
Sa-bel og med Spo-re, saa blev vi nok et Par. For Al-ting vel be-set; det

Kro-ne tid-lig og sil-de, Saa tror jeg da knapt hun vil-de min Kjær-lig-hed for-smaa!
er dog kro-ne-de Da-ge At le-ve af ba-re Ka-ge og kö-re i Kar-ret!

mf *cresc.* *f* *p* *fz*

3.

Ja, jeg vil næsten tro,
At skændede Vorherre
Mig Hus og Jord og Kærre,
Et Æsel og en So,
Saa voved jeg endda
Maaske min Lykke at prøve,
Om ogsaa hun vilde töve
Lidt længer med sit Ja.

4.

Men ak, det nytter ej
At ønske et Mirakel!
Her staar jeg arme Stakkel
Og kommer ingen Vej!
Jeg ser kun Lampens Skin
Fra Vindvet i hendes Stue-
Gud give jeg var en Flue,
Saa fløj jeg straks derind!

Allegretto.

Neapolitansk Melodi.

CECCA.

III.

Car-lo min kæ-re e-ne-ste Ven! Lad os nu væ-re for-lig-te i -
 gen! * Saa skal du den - ne Gang ha - ve Ret, jeg vil be ken - de: jeg var ko -
 ket! * Mændet be - ty - der jo ik - ke stort, naar jeg for - try - der, hvad jeg har
 gjort. Du hæ - rer o - ver, du er saa god! Der - for jeg lo - ver Bedring, og
 Bod, ja og Bod, ja og Bod, ja og Bod. Kom mig i -
 mü - de ven - lig som nys, saa vil jeg -bü - de Hun - dre - de
 Kys * Tys, tys, * tys, tys, * tys. tys, * tys, tys!

* Ved hvert Tegn efterligner hun Lyden af et Kys.

Du kan for - lan - ge fler, om Du vil * om Du vil * om Du vil * om Du

vil * Du skal faa man - ge aa, mange til * mange til * mange til * man - ge

til * Men Du skal ba - re slaa Dig til Ro, saa kan Du sva - re for, jeg er

tro. og Du skal vi - de en - gang end - nu: jeg kan ej li - de, Du er ja -

loux, er jaloux, er jaloux, er jaloux. Hvis du mig pla - ger at - ter som

nys, fra dig jeg ta - ger straks mi - ne Kys * Tys, tys, * tys, tys, * tys, tys, * tys. tys! *

Andantino cantabile.

Neapolitansk Melodi.

IV.

pp

1. Ser Du, hvor hist bag fjer - ne Kyst Af - tenens Glöd sig
 ANTONIO, 2. Vin - den er stil - le, Van - det glat, Stjærner - ne klart sig
 3. Cecca! Se, al - le Him - lens smaa Stjærner i Kvæld er

sluk - ker? Hö - rer Du, hvor mod Klip - pens Bryst Bøl - gen hist ne - de suk - ker?
 spej - ler, Maanen har alt sit Ly for - ladt, Ind i dens Ild vi sej - ler.
 frem - me! Cecca! de to, som jeg kan naa, dem maa Du ik - ke gam - me!

Dér ved den lil - le Bro i Ro ligger en Baad og vug - ger - Vil - de Du, Hulde, saa
 Og naa dens Söl - ver - mor om - snor Cecca og Cec - cas Bej - ler, Skælner jeg svimmel knapt
 Gaar der for dem en Sky paa Ny det gik der man - ge Gan - ge! For mi - ne Sange den

skul - de jeg tro, at den har Plads til To, Vil - de Du, Hulde saa skulde jeg tro -
 Himmel fra Jord Jeg har jo dig om - bord! Skælner jeg svimmel knapt Himmel fra Jord -
 ban - ge skal fly. Længe før Mor - gen - gry. For mi - ne Sange den ban - ge skal fly

rall.

at den har Plads til To.
 Jeg har jo Dig om - bord.
 Længe før Mor - gen - gry.

Allegretto.

Neapolitansk Melodi.

V.

1. Hvem tror Du vel det
2. Tit kun her ned til
3. Om slig en Mand man
4. Men Cec - ca dog! Du

er, her staar Og syn - ger om sin Smær - te? Ak naar jeg næv - ner
mig, Du Smaa! Det kan Du u - den Fa - re - Jeg er en Mand, der
le - de maa Og le - de me - get læn - ge: Jeg selv har næp - pe
hö - rer ej? Det bli'r Din e - gen Ska - de? Tro ej, for dö - ve

ham, saa slaar be - stemt Dit lil - le Hjør - te! Den he - le Ver - den
kan for - slaa, en Mand som Alt kan kla - re, En Mand, som al - drig
Re - de paa mit Gods og mi - ne Pen - ge. Og In - gen véd hvad
Ö - rer jeg vil syn - ge Se - re na - de! Naa! Vil ej Du be -

ken - der mig, og Frö - ke - ner og Fru - er de staar, hvor - hen jeg
 flyg - te - de, en Mand, som al - drig pra - ler, en Mand, som al - drig
 jeg for - maar hos Pa - ven og ved Ho - ve. Og In - gen ved, hvad
 stem - me Dig, saa véd jeg, hvem jeg ta - ger. Og da, da kan Du

ven - der mig, i høj - e ly - se Lu - er - Kort sagt: den Ka - va -
 fryg - te - de for Hun - dre - de Ri - va - ler Für jeg fik sagt: „Om -
 jeg for - smaar af Guld og grøn - ne Sko - ve - Jeg si - ger hel - ler
 græm - me Dig, saa læn - ge, Du be - ha - ger. Tro ik - ke, jeg gör

ler, Du her som Bej - ler ser, Det er Ma - sto Ra - fa -
 kring!“ Var de af - sted i Spring - Jeg er Ma - sto Ra - fa -
 ej. Et Ord der - om, ak nej: Jeg er Ma - sto Ra - fa -
 Spræl Af slig en Ba - ga tel: Jeg er Ma - sto Ra - fa -

rall.

e - le - hvad kan Du ön - ske Dig mer?
 e - le - Bryd Dig om slet in - gen Ting!
 e - le - In - gen kan ti - e som jeg.
 e - le - God ro - lig Nat og Far - vel!

a tempo

f

Allegro con moto.

Neapolitansk Melodi.

VI.

ff *Fine.* **RAFÆLE.** Se nu, at Du Dig

ANTONIO. pakker Prakker! Snakker Du et Ord, Nu et Mord faar jeg paamin Liste til! Godt saa er Sagen given:

RAF. Kni-ven, Ki-ven Ende maa! Hændemaa saa for Resten, hvad der vil. Naa, saa Du ef-ter-trag-ter

ANT. **RAF.** Dü-den da, som sagt er? Spar kun de dumme Fag-ter, Og lad os slaas! Den, som saa let jeg mag-ter,

jeg for dybt for-ag-ter. Gaa! Jeg er hverken Slagter eller Profos.

BEGGE. Nu vil jeg net-op paa Trods ik-ke slaas - *rall.* *a tempo.* **RAF.** Men, hvis Du ik-ke **ANT.** Al-drig jeg, hvad en

ly-der, Skry-der, sky-der jeg Dig ned, ej jeg ved mer, hvad der sker. Skry-der by-der, ly-der, naar jeg ved, Du er vred, ler jeg blot mer.

D.C. al Fine.

Allegretto.

Rossini.

VII.

PASQUALE.

1. Min Vi - se skal pri - se den skum - men - de Saft, som væk - ker og
3. Ej vil - de jeg spil - de en Nek - tar saa sød paa fre - ti og

æg - ger, hver slum - ren - de Kraft, Den brin - ger os Vin - ger til Tan - ker og
Ple - ti, om Alt man mig bød, Kun sjæl - den om Kvælden den of - res en

Ord, saa San - gen faar Klan - gen som Fug - le - nes Kor, Hver Kun - mer for -
gang ved Fe - ster for Gæ - ster af yp - perste Rang. Da yp - pigst den

stum - mer, hver Glæ - de faar Røst, naar Dru - er - nes Lu - er har var - met mit
fly - der, da ly - der min Sang de Kæ - re til E - re ved Glas - se - nes

Bryst. Og hör kun hvor-dan. Mi-ne Tan-ker sig san-ker til
Klang. Ja höj-e Pa-tron. Vær-saa ar-tig der har De min Lu-

Ryt-mer paa Stand- tion. *p* *f* *f*
pro-vi-sa- Fine.

f *f* 2. Men Sa-gen er: Ma-gen til det-te Glas Vin-for-staar I det

faar I hos In-gen, ti min er ble- vet frem- dre- vet fra Af- grundens Skød ved

rit. He- den for- ne- den fra La- va- ens Glöd. Pal- las- ser i Mas- ser for- vand- let til

Muld af Lu- en gav Dru- en det smel- te- de Guld. Det fal- der lidt haardt.

Kan I tæn- ke, at skæn- ke det saa- le- des bort! *D.C.*

Allegro moderato.

Romersk Folkemelodi.

VIII. ANTONIO.

1. Ak Cec - ca kån Du næn - ne at se mit Hjer - te bræn - de og
CECCA.2. Ja stak - kels Ven, jeg ken - der den Ild, som Hjer - tet tån - der, og

u - den Med - ynk ven - de Dit Öi - e bort end - da? Du vød, Du kan
vød, hvor - dan det en - der, hvis den faar O - ver - haand. Jeg ser, at Du

en - de min Kval med et Ja, og tænk saa: at sen - de mig haab - lös her - fra! Det
brænder rent op som en Spaan, hvis Him - len ej sen - der en frel - sen - de Aand, Som

kan Du ej næn - ne. Sig Ja, sig Ja, sig Ja! Det kan du ej
Fa - ren bort - ven - der. Se der, tag her min Haand, Som Fa - ren bort

mæn - ne. Sig Ja, sig Ja, sig Ja! Det kan du ej
ven - der. Se der: Tag her min Haand! 3. Kun Dig og in - gen
3. Saa mig og in - gen
4. O Lyk - ke skøn - ne

An - - den ud kaa - rer jeg til Man - den, med hvem fra Fæ - dre -
An - - den Du kaa - red dog til Man - den, med hvem fra Fæ - dre -
Lyk - ke, i Her - lig - hed og Hyg - ge for Li - vets Stor - ne

stran - den jeg föl - ger ad Bøl - ger - nes Vej. For - stan - den i Pan - den Du faar nok med
stran - den Du föl - ger ad Bøl - ger - nes Vej. For - stan - den i Pan - den den faar jeg med
tryg - ge vi föl - ges tro og fro. Hvor Ran - ker - ne skyg - ge og Pal - mer - ne

mig, vi dæm-per blot
Dig vi dæm-per blot
gro der - o - vre, der
Bran-den men sluk-ker den
Bran-den men sluk-ker den
byg-ge vi Re-de i
ej! Nej Bran-den, nej Bran-den, nej
ej! Nej Bran-den, nej Bran-den, nej
Ro. O Lyk-ke, o Lyk-ke, o

1. 2. 3.
Bran - den den sluk - kes ej nej, nej, nej, nej.
Bran - den den sluk - kes ej nej, nej, nej, nej.
Lyk - ke, dær
fro vi To skal bo.

IX. *Vivace.* *Kor.* *Saltarella fra Capri.*

„Ak sig mig hvor, ak sig mig hvor i Ver - den skal jeg læ - re mig

Sal - ta - rel - len?'' Ih Du snor Dig ba - re rundt, min Ræ - re! En

rall. *a tempo.*
Fod i Him - mel og en paa Jord, den Kunst er ej af de svæ - re! Hu

f
hej op o - ver Bænk og Bord og ned, li - ge me - get hvor!